

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת תּוֹלְדוֹת - בְּרָכָה אֲמֵתִית

"וַיִּתֵּן לָהּ הָאֱלֹקִים... וּמִשְׁמֵי הָאָרֶץ" (בראשית יח, ד)

על מצבו. היהודי השיב: "לא היה מזיק אילו היה מעט יותר טוב". הרב אמר לו: "מניין אתה יודע שזה לא היה מזיק? הרי ה' יתברך יודע יותר טוב ממך, ומכיוון שהוא רחום וחנון בוודאי הוא גם רוצה לתת לך יותר טוב ממה שנתן לך, ובאפשרותו לעשות זאת. מאחר ולא נתן לך, אם כן בוודאי שכן זה טוב".

בספר 'ילקוט סיפורים' מובא מספר המעשיות של רבינו ניסים גאון בשם המדרש: רבי יהושע בן לוי ביקש מהקב"ה שילמד ויבאר לו מדוע צדיק ורע לו, רשע וטוב לו. יום אחד התגלה אליו אליהו הנביא. רבי יהושע ביקש ממנו ללכת איתו ולראות כיצד הוא מבצע את שליחותו של הקב"ה. אולי על ידי כך יזכה להבין את דרכי ה' והשגחתו בעולם.

אליהו הנביא הסכים למלא את בקשתו בתנאי אחד, וכך אמר לו: "הואיל ובלכתך איתי תראה דברים רבים שירגיזו אותך ולא תוכל לסבול אותם, עליך להתחייב מראש שלא תטרידי בשאלותיך. ביום שתשאל אותי על מעשי, ניפרד זה מזה". רבי יהושע הסכים לתנאי.

רבי יהושע ראה דברים תמוהים בעיניו ולבסוף שאל את אליהו הנביא. לאחר שביאר לו את פשרם אמר: "עתה שים נא אל ליבך, שדרכי ה' נסתרות המה. לא כל מה שנראה לך טוב, הוא טוב באמת, ולא כל מה שנראה לך רע, הוא רע באמת".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ש"ס	כנסת לכת	צאת לכת	ריבון חס
17:47	17:14	16:03	י"מ
17:42	17:11	16:19	ת"א
17:42	17:11	16:19	מ"ב
17:46	17:14	16:23	כ"ג

כאשר אנחנו עורכים השוואה בין הברכות שהתברך יעקב לבין הברכות שניתנו לעשו אנחנו מוצאים שתי ברכות הדומות זו לזו.

יעקב התברך: "וַיִּתֵּן לָהּ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמֵי הָאָרֶץ" (בראשית כז, כח). גם לעשו נאמר: "הֲנֵה מִשְׁמַיִ הָאָרֶץ יְהִי מוֹשְׁבָךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם יַעֲלֶה" (בראשית כז, לט). לכאורה הברכות האלו שוות בתוכן, אולם בכל זאת יש להבחין בשני הבדלים ביניהם: ההבדל הראשון שאנחנו מוצאים הוא סדר הברכות: יצחק כשמברך את יעקב, הוא מקדים את טל השמיים לשמני הארץ- ובברכה לעשו הסדר הוא הפוך.

ה'חפץ חיים' מסביר, שמשמעות השינוי היא, שיעקב מעדיף את הרוחניות על הגשמיות לפיכך "טל השמים" קודם אצלו. ואילו אצל עשו, הגשמיות חשובה יותר, לכן מִשְׁמֵי הָאָרֶץ קודמים אצלו לטל השמים.

ההבדל השני מבואר ברש"י הקדוש (בראשית כז, כח): "מהו האלוקים? בדיון, אם ראוי לך- יתן לך, ואם לאו- לא יתן לך. אבל לעשו אמר: "מִשְׁמֵי הָאָרֶץ יְהִי מוֹשְׁבָךָ" (בראשית כז, לט)- בין צדיק בין רשע יתן לך".

"אנחנו לומדים מדברים אלו, אומר ה'חפץ חיים', "שאסור לאדם להתלונן על ההשגחה. אם פוקדות אותו צרות או עוני, ימשיך לבטוח בהקב"ה, שאילו ידע הקב"ה שהעשירות תהיה לו לתועלת בוודאי היה נותן לו אותה. מכך שלא נתן לו, משמע כי דווקא העניות היא לטובתו ולהנאתו. כי יש עושר שמור לבעליו לרעתו, חלילה, ואשרי מי שלא ראה עשירות כזו".

מספרים כי פעם ה'חפץ חיים' שאל יהודי אחד

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה רחל בת רחל ברכה בנימין בן יקות רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקוה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק ט'

מה הדין כאשר עירב דבר הנאכל חי עם דבר שאינו נאכל חי והגוי בישל?
להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

Ice שאלה:

תשובה:

עירב דבר הנאכל כמות שהוא חי עם דבר, שאינו נאכל כמות שהוא חי - ובשלם הגוי, אם העיקר [שהוא רוב התבשיל] מדבר שיש בו בישולי עובד כוכבים - אסור, ואם לאו - מותר. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג ס"ב). ש"ך (שם ס"ק כא). ודווקא כשהתערבו לפני הבישול, שעדיין לא נאסרו, אבל עירב לאחר הבישול, דינו כדין תערובת איסור הצריך שישים. כ"כ התוספות בחולין (סד. ד"ה סימנין), וכן פסק בספר 'קהל יאודה- אשכנזי' (סימן קיג ס"ב). וכתב הש"ך (שם ס"ק כג) דהוא הדין לדבר חשוב שבטל.

והיינו דווקא שכולו נעשה גוף אחד, ואין ניכר כל חלק בתערובת בפני עצמו.

וכן הדין אם עירב דבר שכבר התבשל על ידי ישראל עם דבר שיש בו איסור בישולי גויים, אם העיקר בתבשיל הוא ממה שבישל הישראל ולא ניכר האיסור, מותר. **מקורות:** ט"ז (סימן קיג סק"ב), ש"ך (שם ס"ק ה, יג), כף החיים (שם אות כט).

אם בישל הגוי חתיכות בשר יחד עם ירקות הנאכלים חיים, אף אם הירקות הם העיקר והרוב בתערובת, מכיוון שהבשר [שומן] נותן טעם במאכל, כל התערובת אסורה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג ס"ג) מפני ששומן של בשר נבלע בהם. ועיין בשו"ת 'דברי דוד- טהרני' ח"ב (יו"ד סימן כ) לעניין ביטול בשישים.

הזקוק מחמת בריאותו לפת מסוימת, והיא נמכרת רק במאפיה של גויים, כגון: פת מקמח מלא, או מיני מאפה ללא סוכר או מלח, מותר לו לקנות מהם. **מקורות:** שו"ת 'שרגא המאיר' ח"ו (סימן קנה אות ו).

כל זה בתנאי שידוע לו בביורו, שאין בהם חששות של רכיבים אסורים. דין זה אמור אף בפת בעל הבית.

כן הדין לחולה צליאק, שרגיש לגלוטן, ואינו מוצא לחם כזה אלא אצל גוי. מותר לו לקנות ממנו אף שהפת עשויה מאחד מחמשת מיני דגן [בעיקר שיבולת שועל] גם אם האופה הוא בעל הבית, מכיוון שאכילת לחם רגיל - אסורה לו מבחינה רפואית. **מקורות:** 'בין ישראל לעמים' (פ"ב ס"ז).

עצמת התפלה

אין ביכולתנו לתאר ולשער, מהי כוחה של תפילה. לו היינו משכילים להבין את תועלתה, לבטח היינו מוצאים את עצמנו מנצלים את זמננו ומתפללים בכל רגע פנוי למי שאמר והיה העולם. להלן סיפור מופלא, שעובד מ'ווי העמודים' ויש בו כדי ללמדנו על כך: ברחוב צפניה פינת רחוב מלאכי בירושלים, מתנוסס לתפארה בית הכנסת 'הר צבי' על שם הגאון רבי צבי פסח פרנק זצ"ל. בית הכנסת שוקק חיים בכל ימות השבוע, כשבין המתפללים שוררת אהבה ואחוה.

אחד המתפללים חלה ל"ע במחלה קשה וחמורה. הוא שכב מחוסר הכרה, מורדם ומונשם במשך תקופה ארוכה. המתפללים בבית הכנסת קיימו כל העת תפילות נרגשות לרפואתו השלימה. באחת התפילות אף ערכו עבורו 'שינוי השם', והוסיפו לו את השם 'חזקיהו' הנודע כסגולה לרפואת החולים.

הרופאים הרימו ידיים. הם אמרו, שמבחינה רפואית אין שום דרך להעלות מזור למחלתו הקשה. הדבר היחיד, שהם יכלו לעשות זה לשמר את המצב ככל האפשר. החולה שכב מחוסר הכרה ומחובר אל המכשירים תקופה ארוכה.

בכל אותה העת המתפללים ובני המשפחה לא התייאשו. הם אירגנו מניינים בתדירות גבוהה ב'הר צבי' 'לקרוע את השמיים', לבטל את הגזירה הקשה ולהמציא תרופה ומזור לחולה האנוש. יום אחד החולה התעורר ופקח את עיניו. באופן פלאי חזרה אליו הכרתו במלואה, כשכל הרופאים משתאים, והגדירו זאת כ'נס רפואי'!

כשהיה מחובר עדיין למכונת ההנשמה, בטרם היה יכול לפצוח את פיו ולדבר, רמז לאשתו, שתגיש לו עט ונייר. האיש כתב על אותו פתק כך: "כבר נגזרה עלי גזירה, והגעתי לעולם האמת. אך שם שלחו אותי בחזרה לעולם הזה. הם אמרו שהגזירה התבטלה בזכות אותם תפילות נוראות, שהתפללו עבורי בבית הכנסת!". ויהי לפלא!!!

לאחר תקופה קצרה האיש חזר לאיתנו בחסדי שמיים, בבריאות שלימה בגוף ובנפש, לאורך ימים ושנים. את אותו פתק שכתב במחלקת 'טיפול נמרץ' שעות ספורות לאחר שהתעורר, הניחו בביתם במרכז המזנון שבסלון, בתוך מסגרת הדורה. כל הנכנס לביתם, רואה את אותו הפתק שמלמד פרק חשוב בכוחה של תפילה, אפילו חרב חדה מונחת על צווארו- אל יתייאש מן הרחמים. לא רק הוא, אלא גם משפחתו, והסובבים אותו לא יתייאשו וימשיכו להתפלל. אפשר להפוך את המצב ולבטל את כל הגזירות על ידי התפילה!

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב חיים נפתלי הערץ זליבנסקי זצ"ל

הגאון הרב חיים נפתלי הערץ זליבנסקי זצ"ל - נולד בשמחת תורה ה'תרצ"ט (1938). כבר בילדותו ניתן היה לראות כי לגדולות נועד והוא חונן בכישרונות נדירים, מידות תרומיות ואצילות נפש. כשהיה בחור נכנס ללמוד בישיבת 'באר יעקב'. בישיבה זו עלה ונתעלה ונודע עד מהרה כארי שבחבורה, כאשר כל רואיו הפליאו את גדלותו בתורה ויראת ה'.

עשר שנים למד בישיבה, התעלה בתורה והתפרסם בחידושי תורה בהיקף ועומק הסוגיות כאחד הת"ח המובהקים שבדור. לאחר מכן נסע ללמוד שנה בישיבת בריסק בירושלים. לאחר נישואיו למד בכולל הרבנים בגייטסהד כשנה. לאחר מכן חזר ללמוד בכולל בריסק בירושלים.

בשנת ה'תשל"ב (1971) התחיל לשמש כראש ישיבת 'זוהר התורה' לצידו של ראש הישיבה הרב בצלאל טולדנו ובה הרביץ תורה. בשנת ה'תשל"ח (1977) הקים ויסד את הישיבה הקדושה 'מאור התלמוד' ברחובות, יחד עם האחים הגאון ר' שמחה קוק והגאון רבי אברהם יצחק קוק. שם העמיד תלמידים במשך למעלה מחמש עשרה שנים ברציפות. איש אמת, ענוותן. מסור לתלמידיו ולכל אדם באשר הוא בלב ונפש. החיה רוח שפלים ולב נדכאים, אשר ראו בו איש סודם ואמונם. בפניו פרקו את מצוקותם וליבם והוא בטוב ליבו הרחום, בחוכמה ובפיקחות עודדם וחיזקם בכל עת מצוא ולא חס על זמנו היקר מתוך מטרה להיטיב עמם. נפטר ב-ז' כסליו ה'תשנ"ה (1994). חי כ-56 שנים. ציונו בבית-העלמין זכרון מאיר שבבני-ברק.

אביו: ר' מרדכי אלטר. **אימו:** מרת יוכבד (בת ר' אריה שפירא זצ"ל). **אשתו:** מרת מרים (בת המחנך הדגול הרב אברהם דוב כהן, מייסד ומנהל הסמינר לבנות בגייטסהד). **מרבותיו:** הגאונים- סבו, ר' אריה שפירא, דודו, ר' משה שמואל שפירא, ר' שלמה וולבה, ר' יוסף דוב הלוי סולובייצ'יק. **בניו:** ר' אריה (משמש כר"מ בישיבת 'מאור התלמוד'), ר' רפאל (ר"מ בישיבת 'באר יעקב'), ר' יעקב (ר"מ בישיבת 'באר יעקב'), ר' יהושע (ר"מ בישיבת 'אהלי חיים' בירושלים ובישיבת 'חוכמת התורה' בקרית ספר), ר' פינחס (ר"מ בישיבת 'ברכפלד').

בעת שרבינו היה עסוק בתורה הוא לא חש בשום דבר מהסובב. תלמידו הרה"ג ר"צ שליט"א סיפר, שעלה פעם לבית רבינו לקבל את ברכתו. בני הבית אמרו לו, שראש הישיבה עסוק עתה בהכנת השיעור. מכיוון שהעניין לא סבל דיחוי, נתנו לו להיכנס לחדר. באותה השעה רבינו ישב עם בנו והיו עוסקים בתורה. התלמיד התבונן על הבן ועל הרב במשך שעה ארוכה. אך רבינו לא חש בתלמיד, עד שהגיע הזמן ללכת למסור את השיעור, ורבינו עדיין לא שם לב, שהגיע הזמן.

הבן החזיק ביד של רבינו. הם ירדו לרחוב. הצדיק היה עדיין שקוע בלימודו ולא הבחין בתלמיד, עד שבנו תפס בידו ועוררו משקדנותו ואמר שתלמידו עומד לפניו. מיד אמר רבינו: "שלום עליכם" בשמחה והמשיך בלימודו.

פעם כשראה את בנו רוחץ כלים, עבר לידו וכבדרך אגב אמר לו: "כלים רוחצים עם הידיים לא עם הראש". כלומר שהראש יכול להיות פנוי לחשוב, על מה שצריך לחשוב בלימוד, בלי קשר לכלים.

כאשר היה צריך לעבור טיפולי שיניים היה מבקש מהרופא, שלא ירדים אותו מכיוון שבזמן הזה הוא יכול להיות מרוכז בסוגיה מבלי לחוש בכאבים. בתקופת מחלתו עבר טיפולים כירורגיים כואבים ללא הרדמה עקב חולשתו הרבה (שכן היה חשש לחייו, אם ירדמו אותו ולא יקום). למרבה הפלא, לאחר הטיפולים היה יוצא עליז ושמח ומתחיל לומר את החידושים, שהתחדשו לו זה עתה בטיפול...

רבינו היה רתוק למיטתו בבית-הרפואה עקב מחלה קשה שתקפה אותו. הוא היה בחולשה גדולה, עד כדי כך שכל פגיעה היתה מעבר לכוחותיו. בדרך אגב התגלגלה לאוזנו השמועה, שמרן הגרא"מ שך זצ"ל עומד לבקר. מיד ביקש שיקחו אותו תיכף ומיד לביתו של מרן זצ"ל. כשביקשו להניא אותו מכך עקב מצבו החלוש לא הועיל, והוא עמד על שלו בתוקף שיקחו אותו למרן, ואמר: **"לא יתכן דבר כזה שהרב שך יבוא לבקר אותי"**. בלית ברירה לקחו אותו לבית מרן זצ"ל. רבינו התאמץ ללכת עד המקום שבו מרן ישב.

כשראה אותו מרן קם מלא קומתו, ואמר לו: "יש לי שתי טענות עליכם: א. מדוע אתה לא נותן לי לקיים מצוות ביקור חולים, שאבוא אליך? ב. מדוע אינך שומר על הבריאות והטרחת עצמך לבוא אלי במצב כזה?". רבינו שמע את הטענות ולא הגיב. לאחר מכן שוחחו וקיבל את ברכתו, כשרבינו יצא מבית מרן הביע את קורת רוחו על שבסופו של דבר התקיים רצונו "שהרב שך לא הגיע אלי אלא הספקתי להקדים אותו".

קשה היה לו לראות שבחורים מזלזלים בממונם או בכספי הישיבה. כשראה פריט לבוש או נעל מושלכים בחצר הישיבה, הוא היה נכנס עם הפריט לחדר האוכל. ברגע שרבינו נכנס, השתרר שקט ואז רבינו הכריז: "השבת אבידה". למעשה רבינו ביקש להחזיר את המסר, שממה נפשך- אם החפץ בשימוש, איך הוא נזרק? ואם כבר אינו בשימוש, מדוע ללכלך את הישיבה במקום להשליך אותו לאשפה.

הערותיו לתלמידים היו בחוכמה מיוחדת. פעם יצא בחור מחדרו בשעה מאוחרת בבוקר ורבינו פגש אותו במסדרון. הצדיק פנה אליו וביקש ממנו מחילה על שלא העיר אותו באותו היום לתפילה. התלמיד הבין את הרמז מבלי לפגוע בו ולביישו חלילה...

אירע פעם כשחדר זבוב טורדן לאוזן של רבינו והוא הצטרך לקבל טיפול רפואי כדי להוציא את הזבוב. כשהרופא הצליח להוציא את הזבוב מאוזנו, הוא היה עדיין חי אך לא יכל לעוף. באותו הרגע המלווה של הרב ביקש להרוג את הזבוב, רבינו עצר אותו מיד ואמר לו: "זוהי נקמה, שאנחנו שסבלנו מאותו הזבוב נהרוג אותו".

(הסיפורים מעובדים מתוך 'שחרית-העיתון הדיגיטלי היומי של הציבור החרדי')

כְּחַה שֶׁל תְּפִלָּה

והיזקו את רוחם, אך החלל החסר הורגש היטב באוויר. לפני שהאברך יצא, הוא הרגיש כי עליו להוסיף דבר מה, והוא התפלל בליבו לפני ה' שישים בפיו את המילים הנכונות.

כאשר לחץ את ידו של האב לאות פרידה, המילים נפלטו מפיו: "הורים יקרים! דוד המלך אומר בתהילים: 'יענך ה' ביום צרה... ישלח עזרך מקדש... ימלא ה' כל משאלותיך'. דעו, כי דווקא בשעת צרה האדם קרוב אל בוראו יותר מתמיד.

אל תתיאשו, התחזקו עוד ועוד בתפילה ובתחנונים לפני ה'. אם את שרה אימנו הקב"ה פקד בגיל תשעים, האם הוא לא יכול לפקוד אתכם בגיל חמישים?..."

במשפטים נוקבים אלו האברך נפרד מההורים, כשהוא נוטע תקווה חדשה בליבם. עד עתה הם לא חלמו לבקש לזכות בילד נוסף, אולם עתה התחדשה תקוותם. מיום זה והלאה הם לא חדלו מלהתפלל בכל כוחם לזכות ברחמי שמיים.

פחות משנתיים, צלצל הטלפון בביתו של האברך. מעבר לקו נשמע קולו הנרגש של האב כשהוא מזמין אותו ל... ברית! ולא של ילד אחד, אלא של שני ילדים בריאים ושלמים. **בגיל 52, כנגד כל הסיכויים, זכו ההורים להתרומם מעפר יגונם ולהביא חיים חדשים לעולם. אושר כפול ומכופל היה מנת חלקם.**

הברית נערכה בישוב מרוחק בצפון. האברך הטריח את עצמו לנסוע מהמרכז, כדי לחזות בנס במו עיניו. **כשנכנס לאולם והבחין באב הטרי האוחז בידיו ילד אחד, ובאם האוחזת את הילד השני, לא היה יכול לעצור את דמעותיו.**

במהלך סעודת המצווה נשא האב את דבריו הנרגשים: "לפני תשע עשרה שנים נולד בננו הראשון. קשה לתאר את מנות הסבל והייסורים שעברנו בשלוש עשרה השנים, שציפינו לו. בשבע עשרה השנים הבאות עמלנו בכל כוחנו לגדלו לתורה. השקענו בו את כל מרצנו, וייחלנו להקים על ידו דור המשך.

והנה, לפני שנתיים, חרב עלינו העולם. הבן היחיד טבע במערבולת והותיר אותנו המומים וחסרי תקווה. בגיל 50 נגזר עלינו לשוב להיות עריריים. ושלא כבעבר, הפעם ללא סיכויים רבים. התחזקנו יחד, וקיבלנו את גזרת הבורא. זכינו ב-17 שנים של מתנת חינוך, ועתה עלה רצון מלפניו כי נשוב לערירותנו.

כחודש לאחר האסון הגיע לביתנו אברך בלתי מוכר ונטע בנו תקווה חדשה. פתאום הבנו, כי הקב"ה מתאוה שנתפלל אליו כנגד כל הסיכויים. בזכותו התחלנו להתפלל שנזכה שוב במתנה שאיבדנו. גם הפעם עברנו מנת ייסורים, הפעם תקופה קצרה יותר.

הנה עיניכם הרואות בישועת ה' הכפולה והמכופלת. **אין לי כל ספק, כי רק התחזקותנו בתפילה ובאמונה היא שעמדה לנו להיפקד בדבר ישועה ורחמים, ולעמוד כאן מולכם ברגע מרגש שכזה."**

להלן סיפור המעובד מתוך 'להתעדן באהבתך'. יש בו כדי ללמדנו, מה כוחה של תפילה כאשר האדם מתפלל מעומק הלב, ואסור לו להתיימש בשום מצב. יום אחד קבוצה של בחורי ישיבה, יצאה לרחוץ בחוף ימה של חדרה. מערבולת פתאומית סחפה אותם אל מעמקי הים.

חמישה בחורים הצליחו לשוב לחוף, אך שניים נסחפו למרחקים. האחד נפלט אל החוף כעבור זמן קצר כשלכוחות ההצלה לא נותר אלא לקבוע את פטירתו, רחמנא ליצלן. הבחור השני נעלם כאילו 'בלעה אותו האדמה'. חבריו מיהרו להזעיק עזרה, וצוות נרחב נשלח כדי לאתר. בני המשפחה והחברים קיוו לטוב, אך למרבה הצער, כעבור יממה אותרה גופתו תחת סלע, ששכן במעמקי הים.

עם היוודע דבר היעלמו מיהרו חבריו לעדכן את הוריו. אלו הגיעו למקום תוך שעה קלה, כשהם אחוזי אימה. במשך עשרים-וארבע השעות הבאות עמדו על החוף כשליבם נקרע מפחד ומדאגה, ואיש לא הצליח להרגיע את רוחם הסוערת.

מסתבר, כי הנער הנעדר היה בנם היחיד שנולד להם לפני כשבע עשרה שנים. הוא נולד לאחר כשלוש עשרה שנות ציפייה רוויות בתפילות ובניסיונות קשים ומרים. עתה הם עמדו על החוף, כשליבם נאחז בשביב קלוש של תקווה. אולם כששבו הצוללנים ובפיהם הבשורה הקשה, כמעט ופרחה נשמתם.

ההלוויה היתה קורעת לב. זעקות האם התערבלו בזעקותיו המרות של האב, וקולותיהם עלו יחד למרומים והרעישו עליונים ותחתונים. "ריבונו של עולם!", זעקה האם, שזה עתה איבדה את הנער שעליו התפללה במשך שנים רבות, "הן אתה כל יכול, עשה שיחיה בני! אינני מסוגלת לעמוד בצער!".

אלא שנסתרות הן דרכי הצור תמים פועלו. היתה זו כנראה גזרה מלפניו, והנס המיוחל לא התרחש. המיטה המשיכה בדרכה לבית העלמין, כשסביבה מאות רבות של מלווים. פניהם היו ספוגות בדמעות, והן העידו על האבל הנורא.

ימי השבעה חלפו על ההורים השבורים בבכי ויגון. הם השתדלו להצדיק עליהם את הדין. איש היה לא יכול למלא בעבורם את החלל הנורא, שנפער בחייהם. הם קיוו להוביל את בנם לחופתו בעוד שנים ספורות. במקום זאת היה עליהם ללוותו לבית עולמו.

בתום ימי השבעה, התחילו ההורים לחזור אל השגרה העצובה. האב שב לעבודתו כמנהל בכיר. האם שבה לעבודת ההוראה שבה עסקה במשך שלושה עשורים ברציפות. כאבם היה גדול ובלתי ניתן להכלה. השכנים, הקרובים והידידים השתדלו להקל עליהם ככל שכלו.

ההורים שאבו מעט נחמה מהסיפורים הרבים שזרמו ללא הרף לפתחם. הם העידו על גדלות הנפש של בנם, מידותיו הטובות ודברי התורה שהותיר אחריו.

תקופת מה לאחר סיום ה'שלושים' אברך נשוא פנים נקש על דלת ביתם וביקש לעודד את רוחם. דברי הנחמה חדרו אל ליבם

<p>לע"נ</p> <p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסטריא טאון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דוד יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'ה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'ה בת נעימה ע"ה</p>
--	---	---	---

